

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XIII. Iacob. Sadoletvs S.R.E. Card. Dionysio Cardin. Sancti Marcelli, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

penam mereant, quò doceant summum Pontificem de incom-
modis prouinciarum, quibus illa premitur. Eos igitur tuæ equitati
& sapientiæ ita trado atque commendo, vt maiore animi studio
commendare non possim. Quicquid certè in illos beneficij, pa-
trocinij, auxilij, contuleris: id mihi sic futurum est gratum, vt ex
tuis partibus erga me meritis, hoc vel maximū semper omnium
sim dedicaturus. Vale. Carpentor. pridie Nonas Octob. 1339.

XIII.

IACOB. SADOLETVS S. R. E. CARD.

Dionysio Cardin. Sancti Marcelli, S. P. D.

Ad eam voluptatem, quam acceperam ex amplificatione
Acce dignitatis, (quòd iste honos cum similibus tui, hoc est
doctis viris prudentibusque defertur, gaudere semper soleo) ac-
cedit diuitiarum literarum tuarum, quæ me ita affectit, cum com-
memoratione tui, pristini erga me animi, tum declaratione præ-
sentis voluntatis: vt ego, qui te antea tacito potius quodam de
tua virtute iudicio, quæ aperta amoris significatione diligebam,
quòd nulla admodum inter nos intercellerat consuetudo: nunc
existens tuis, tam amanter, tamque honorificè de me scriptis,
non amem solum, sed tanquæ amicissimum, & familiarissimum,
omni animi mei studio & benevolentia te amplectar. Equidem
fratrem optimè de te, nec tam mea sponte, (non enim fuerat
inuenta inter nos, egoque multis & magnis meis difficultatibus
abstractus, diuini in Vrbe esse non potui) sed eorum testimonio,
quos ego vehementer cum probarem, intelligebam ab illis te
quod probari. E quibus vir clarissimus, & mihi quoad vixit ami-
cissimus Symoneta, multa mihi narrare de te solitus erat. Sed
iam nullum amplius quæro de te testimoniū: tuæ enim virtutis,
tui ingenij, tuæ humanitatis, satis mihi graues & certas literas
tuas mihi testes. Quæ ita scriptæ sunt, vt neq; ornatus in verbis,
neq; in hæcensis prudentia desit. Quamquæ in eis mihi tu quidem
plurimum, quæ ego intelligo me posse sustinere. Sed hoc amori
in merito assignandum est, & illi, de qua modò locutus sum, hu-
manitati. Quod autem ad amicitiam fidem pertinet, quæ iam inter
nos de pro collegio, & pro similitudine studiorum debet esse insti-
tuta, atque cõiuncta, primū de isto honore, qui in te iure ac meriti
collatus est, tibi gratulor, deq; eodè mihi gaudeo: si quidè omniū
inter amicos cõmunicatio esse debet. Deinde me metipsum
tuis, & mea omnia studia, omnemque benevolentiam ita defero
atque trado, vt sim gratissimū habiturus, si tu in eis, à quibus te diligi
petas, me Principe locū velle obtinere duxeris. Quæ ego animū
cum ceteris tuis virtutibus & ornamentis debeo, tum ei præcipuè,

quam singulariter prae te fers, benevolentia tua erga me, Av-
luntati. Vale. Carpentoracti, Idibus Februarij, M. D. XL.

XIV.

IACOB. SADOLETVS S. R. E. CARD.

Dionysio Cardm. Sancti Marcelli, S. P. D.

ALTERAS habeo iam à te literas, similes prioribus di-
manitate & benevolentia; quae mihi fidem profusam
me abs te diligi. Quod cum ita sentiam, certoque opinar-
exultimare, si me arbitrare dignum eis studiis, quae ambobus
bis communia, & ad integritatem morum ingenuitatemq; ma-
rae animos informant, in quibus ego & atatem meam cōstitui,
& tu eccellente, vt video, ingenio versaris: non tibi me conce-
rum, vt in amore, aut vllis in officiis me vincas. Nam si oportet
mihī datur occasio, fauere soleo doctis viris, idque mecum
nulla intercedente nec re, nec familiaritate, quod vno tantum
doctrina nomine ad eos amandum & complectendum adhibeo,
quid facere debeo erga te, à quo sum prouocatus: praeterquam
& tua praestans doctrina, compluribus aliis virtutibus, & vni-
summo honore praclaroq; omnium hominum, Pontificatus
primis maximi, & totius nostri ordinis de tua dignitate in-
non comprobata modo, verum etiam ornata, illustrata, & in ali-
edita sit: Quae res etiam effecit, vt ad caeteras mutui inter-
amoris causas, Collegij coniunctio, & sanctissima necessitas
vinculum accederet. Sumus enim vterque nostrum diuino
dam nutu, in societate bene gerenda Reipub. nō solum cultus
munere officij, sed animorum etiam, & studiorum consensum
copulati. Quae cum se res ita habeat: nec iacta solum in-
amicitia fundamenta, sed ipsa super extructa, & planè iam
firmata amicitia sit: dabimus operam vterq; vt in amore con-
busq; officiis, alter alteri satisfacere cōtendamus: in quo etiam
semper fide & benevolentia pares. Caetera vt fors feret, aut opor-
factis ipsis atq; officiis vincam, aut aequissimo animo à te nunc
Illud quidem prior faciam, in quo tuae partes iam apparebunt
petiores, te vti rogem, vt meam absentis dignitatem, vbi
erit, defendas & tuare. Vale. Carpent. IX. Cal. Maij. M. D. XL.

XV.

IACOB. SADOLETVS S. R. E. CARD.

Dionysio Card. Sancti Marcelli S. P. D.

NON mihi opus esse arbitror longo tecum procmio
laborare in ipso scribendi principio, quod tua mihi bene-